

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

1

בפני : כב' השופטת ד"ר אריאלה גילצר כץ
נ.צ. הגב' שליסל הדסה (מע')
נ.צ. ד"ר אליעזר רוזנטל (עו')

התובעת: מריה טרזה דה גוזמן

ע"י ב"כ עו"ד דן רונן

נגד

הנתבעים: 1.עזבון המנוחה הגב' שרה רוזנפלד ז"ל
2.יעל רוזנפלד

2

3

פסק דין

4

5

בפנינו תביעה להפרשי שכר עבודה, פיצויי פיטורים, דמי הודעה מוקדמת, פדיון חופשה
ודמי הבראה.

6

7

8

העובדות כפי שעלו מחומר הראיות:

9

1. התובעת הינה מהגרת עבודה.

10

11

2. התובעת עבדה בביתה של הנתבעת 1 ז"ל (להלן: "המנוחה") וטיפלה בה, החל
מיום 14.8.06 ועד ליום 25.11.08 (שנתיים ימים ו-3.5 חודשים).

12

13

14

3. הנתבעת 2 הינה בתה של המנוחה. המנוחה נפטרה ביום 2.3.09.

15

16

4. המנוחה הייתה רתוקה לכיסא גלגלים.

17

18

5. הנתבעת 2 קיבלה את התובעת לעבודה. בעת קבלתה לעבודה אצל המנוחה,
הוחתמה התובעת על הסכמים.

19

20

21

6. המנוחה התעוררה מידי יום בשעה 6:00 בוקר.

22

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

- 1 .7. במשך שעות הבוקר, נהגה המנוחה לשהות במטבח ולקרוא.
- 2
- 3 .8. כמעט מידי יום פרשה המנוחה לשנת צהריים מהשעה 14:00 – 17:00.
- 4
- 5 .9. בשעות הערב נהגה המנוחה לצפות בטלוויזיה.
- 6
- 7 .10. הנתבעת 2 נהגה לבקר מידי יום את המנוחה.
- 8
- 9 .11. לאחר שהנתבעת 2 הייתה הולכת לביתה בסביבות השעה 24:00, הייתה התובעת
- 10 משכיבה את המנוחה לישון.
- 11
- 12 .12. התובעת קבעה את סדר יומה בעצמה.
- 13
- 14 .13. התובעת נתנה למנוחה תרופות. הנתבעת 2 נהגה לסדר את התרופות בקופסאות.
- 15 התובעת רחצה את המנוחה, הגישה למנוחה את ארוחותיה ונדרשה לנקות את
- 16 הבית.
- 17
- 18 .14. המנוחה נזקקה לחיתולים חד-פעמיים והתובעת החליפה למנוחה את החיתולים.
- 19
- 20 .15. התובעת לא יצאה את דירת המנוחה, למעט פעם בחודש למשך 12 שעות.
- 21
- 22 .16. התובעת לא יצאה למנוחה השבועית.
- 23
- 24 .17. התובעת קיבלה פיצוי על סך \$ 50 בגין הישארותה ביום המנוחה השבועית.
- 25
- 26 .18. התובעת לא יצאה לחופשה או לחגים.
- 27
- 28 .19. התובעת לא הורשתה לצאת עם המנוחה לטיול מחוץ לבית.
- 29
- 30 .20. התובעת לא הורשתה לצאת מפתח הבית על מנת לזרוק את הזבל לפח האשפה
- 31 בחצר הבניין. הנתבעת 2 נהגה מידי יום ביומו לזרוק את הזבל, כאשר הייתה
- 32 מגיעה בשעות הערב (21:00) לבית המנוחה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
  - 23
  - 24
  - 25
  - 26
  - 27
  - 28
  - 29
  - 30
  - 31
  - 32
21. כאשר נזקקה המנוחה לביקור בקופת החולים, התלוותה אליה התובעת ברכבה של בתה השנייה של המנוחה, חיה. אלו היו הפעמים היחידות ששבהן יצאה התובעת את פתח ביתה של המנוחה.
22. המנוחה לא ביקרה בביתה של הנתבעת 2 או בביתה של בתה השנייה.
23. הנתבעת 2 הייתה מגיעה לבית המנוחה ומביאה מצרכי יסוד. התובעת לא הורשתה לצאת לקניות.
24. אחת לשבוע, הגיע לבית המנוחה משלוח ובו 7 ארוחות צהרים מוכנות.
25. התובעת נדרשה לכבס ונאסר עליה להשתמש במכונת הכביסה. כיבוס השמיכות נעשה על-ידי הנתבעת 2 במכונת הכביסה.
26. התובעת פנתה לנתבעת 2 והלינה על תנאי עבודתה ונענתה על-ידי הנתבעת 2 כי על התובעת לכבד את ההסכם שעליו היא חתומה.
27. התובעת בכל תקופת עבודתה נמנעה מלעזוב את מקום עבודתה מאחר והמנוחה לא יכלה להישאר לבדה בדירה.
28. בשנים הראשונות לעבודה, קיבלה התובעת \$ 600 לחודש ודמי-כיס בסך 80 ₪ לשבוע ולאחר מכן הועלה שכרה ל- \$ 650 לחודש, בתוספת דמי הכיס.
29. בעבור השנה הראשונה קיבלה התובעת 2,500 ₪ בגין חופשה והבראה. בעבור השנה השנייה שולם לתובעת סך של 2,400 ₪ בגין חופשה והבראה.
30. עבור ימי חג פיליפינים שולם לתובעת \$ 50 ליום חג.
31. בחודש 11/08 פנתה הנתבעת 2 לתובעת וטענה בפניה כי המנוחה התלוננה שהתובעת מכה אותה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

1 32. ביום 24.11.08 מסרה התובעת לנתבעת 2 מכתב התפטרות. הנתבעת 2 סירבה
2 לקבל את התפטרות התובעת.

3
4 33. ביום 25.11.08 הגיעה משטרה ועצרה את התובעת.

5
6 34. במשטרה כפרה התובעת בהאשמות שיוחסו לה.

7
8 35. בתום החקירה, הובאה התובעת לכלא נווה תרצה, שם בילתה את הלילה.

9
10 36. למחרת בבוקר, הוסעה התובעת לבית המשפט ולא הובאה בפני שופט ובסוף
11 היום, הועברה למשטרת פ"ת ושם נאמר לה שהיא משוחררת ללא תנאים.

12
13 37. התובעת הוסעה לדירת המנוחה על מנת לקחת את חפציה ומשם הוסעה למשרדי
14 קו לעובד ובילתה את הלילה בביתה של הגב' חנה זוהר, מנכ"ל קו לעובד.

15
16 38. ביום 2.12.08 קיבלה התובעת שיק מחברת מטב (חברת כ"א) על סך 5,316.87 ₪
17 שמתוכם 1,553.87 ₪ בגין שכר עבודה וסך של 3,763 ₪ חלקה של מטב בפיצוי
18 הפיטורים.

טענות הצדדים

טענות התובעת:

19
20
21
22
23 1. התובעת פוטרה ולחלופין, התפטרה מעבודתה בנסיבות המזכות אותה בפיצויי
24 פיטורים עקב תלונת השווא של הנתבעת 2 ונמנעה ממנה עבודה בתקופת ההודעה
25 המוקדמת.

26
27 2. שכרה של התובעת היה נמוך משכר המינימום באותה תקופה.

28
29 3. התובעת לא קיבלה מנוחה שבועית של 36 שעות רצופות מידי שבוע, כקבוע בחוק.
30 כל שניתן לתובעת, 12 שעות אחת לחודש לצורך סידור שכרה וענייניה, לפיכך על
31 הנתבעת 2 לשלם שכר עבור 36 שעות המנוחה בתוספת 50% כאמור בחוק שעות
32 עבודה ומנוחה, בקיזוז הסך ששולם מידי חודש (\$ 175).
33

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

1 .4. התובעת נדרשה להשגיח על המנוחה במשך 24 שעות. התובעת העמידה את
2 תביעתה בגין שעות נוספות על שעות העירנות (לא כולל שעות הלילה) מ- 8:00
3 ועד 24:00, ובסך הכל 16 שעות עבודה.

4
5 .5. התובעת זכאית לפיצויי פיטורים והודעה מוקדמת בנסיבות סיום העסקתה.

6
7 .6. התובעת לא יצאה לחופשה במהלך כל תקופת עבודתה ועל כן זכאית היא לפדיון
8 ימי חופשה.

9
10 .7. במהלך כל תקופת עבודתה לא קיבלה התובעת דמי הבראה ועל כן זכאית היא
11 לדמי הבראה לכל תקופת עבודתה.

12
13
14 **טענות הנתבעים:**

15 .1. ביום 23.11.08, הגיעה הנתבעת 2 לביתה של המנוחה וגילתה שהתובעת היכתה
16 את המנוחה. המנוחה סיפרה לנתבעת 2 כי הוכתה ע"י התובעת. בעקבות תלונה
17 שהגישה הנתבעת 2 למשטרה, נעצרה התובעת.

18
19 .2. התובעת יצאה את הארץ רק כיוון שחששה שהמשטרה תחדש את חקירתה.

20
21 .3. התובעת איימה על הנתבעת 2 כי אם לא תשלם לה את הכסף המגיע לה לטענתה,
22 תרצח את המנוחה.

23
24 .4. התובעת שימשה מטפלת למנוחה.

25
26 .5. המנוחה סבלה מאובדן זיכרון ולא מאלצהיימר. התובעת בעדותה אישרה כי
27 המנוחה זיהתה את פניה.

28
29 .6. המנוחה נזקקה לכיסא גלגלים רק בשלושת רבעי השנה האחרונה. המנוחה
30 הייתה נוהגת לקרוא עיתונים ולהקשיב לרדיו.

31
32 .7. דירת המנוחה עמדה לרשות התובעת.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
  - 23
  - 24
  - 25
  - 26
  - 27
  - 28
  - 29
  - 30
  - 31
  - 32
8. התובעת לא הייתה צריכה להכין אוכל עבור המנוחה, שכן המנוחה אכלה אוכל מוכן.
9. התובעת כיבסה עבור עצמה את בגדיה האישיים.
10. במרבית היום הייתה התובעת פנויה לעיסוקיה, שמעה מוסיקה, דיברה בטלפון במשך זמן רב, התרחצה, שלחה וקיבלה אס-אס-אסים, השתמשה במחשב הנייד וצפתה בטלוויזיה. בימי שבת וראשון אירחה בדירת המנוחה חבר או חברה.
11. הנתבעת 2 הגיעה באופן קבוע בשעה 21:00 ועד 24:00 וצפתה עם אמה בטלוויזיה יחד עם התובעת.
12. המנוחה מעולם לא קמה בלילה.
13. התובעת פירקה את המנורה בלילה בשרותים כדי שהמנוחה לא תוכל ללכת לבד לשירותים וכך החל השימוש בחיתולים חד-פעמיים, למרות שהמנוחה לא נזקקה להם.
14. הנתבעת 2 קיבלה את התובעת לעבודה ושילמה את שכרה אולם הנתבעת 2 מכחישה את זכותה של התובעת לתבוע אותה אישית.
15. התובעת הודתה כי חתמה על ההסכמים והבינה את האמור בהם.
16. דירתה המרווחת של המנוחה עמדה לרשות התובעת.
17. לרשות התובעת היה חשמל, מים ואוכל.
18. בתקופה שהחלה התובעת לעבוד בבית המנוחה, קיבלה \$ 600 שהוא השכר המקסימלי לעובדת חדשה בארץ ושמחה מאוד שנאמר לה שבשל הישארותה בימי ראשון, 3 פעמים בחודש, שכרה יגיע ל-\$ 850 ואם היא נשארת בחגים שכרה מגיע ל-\$ 1,000 בחודש.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

- 1
2 19. התובעת ביקשה לקבל את שכרה בדולרים והודתה בכך בחקירתה הנגדית.
3
4 20. התובעת חתמה על 3 הסכמי עבודה ואילו לא הייתה מרוצה מתנאי עבודתה, לא
5 הייתה שבה וחותרת מידי שנה על הסכם חדש.
6
7 21. התובעת ביקשה להישאר בדירה בימי א' ובחגים.
8
9 22. התובעת קיבלה \$ 50 בעבור כל יום א'.
10
11 23. התובעת פחדה לצאת מהבית וחששה מהעולם החיצון וכאשר בתה של התובעת,
12 חיה, הציעה לה לצאת החוצה, סירבה התובעת.
13
14 24. ביום 26.12.07 בשעה 13:30 התקשרה המנוחה אל הנתבעת 2 וסיפרה לה
15 שהתובעת דחפה אותה על המיטה והמנוחה נפלה על הזווית החדה של השידה
16 הסמוכה למיטה ונפצעה בשני מקומות בחלק העליון של יד ימין. הנתבעת 2
17 הגיעה לבית המנוחה יחד עם בעלה. התובעת אמרה לנתבעת 2 שהיא זירזה את
18 המנוחה להיכנס למיטה כיוון שרצתה להוריד את הזבל. המנוחה אמרה
19 שהתובעת דחפה אותה, מעשה של יום ביומו, והמנוחה נפלה.
20
21 25. הנתבעת 2 הזמינה רופאה, אשר אמרה לנתבעת 2 כי היא מאמינה למנוחה.
22
23 26. לתובעת היה אור יום בשפע כיוון שהדירה מרווחת ובכל חדר יש חלונות,
24 והתובעת הייתה מזיזה בכל יום דלת הזזה והיה לה אור יום בשפע.
25
26 27. התובעת סירבה לטייל בחוץ עם המנוחה. המנוחה לא רצתה לעזוב את ביתה
27 ולבקר בבתי ילדיה.
28
29 28. הנתבעת 2 קנתה עבור התובעת את כל המצרכים ופעם בשבוע היה מגיע משלוח
30 ובו 7 מנות של אוכל מוכן.
31
32 29. התובעת רחצה את המנוחה פעם בשבוע.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
  - 23
  - 24
  - 25
  - 26
  - 27
  - 28
  - 29
  - 30
  - 31
  - 32
30. החלפת החיתולים למנוחה ארכה מספר דקות.
31. בימי ראשון אירחה התובעת בדירה חבר או חברה.
32. התובעת דאגה שהמנוחה לא תפריע לה.
33. הנתבעת 2 חששה שמכונת הכביסה תתקלקל, ולכן הציעה לתובעת כי היא תכבס את כביסתה במכונת הכביסה. הנתבעת 2 כיבסה עבור התובעת את בגדיה העליונים.
34. התובעת קיבלה פדיון ימי חופשה.
35. כל מה שעניין את התובעת היה הכסף הרב שקיבלה. התובעת לא גילתה כל רגש כלפי המנוחה.
36. ביום 25.11.08 עצרה המשטרה את התובעת לאחר שהיכתה את המנוחה.
37. התובעת חתמה על המסמכים שנערכו בעברית ואנגלית ולפיהם קיבלה את כל פדיון החופשה.
38. המתווכת הפיליפינית נתנה אישור לתובעת להכות את המנוחה, לאחר שבדקה יחד עם התובעת כי אין מצלמות נסתרות בבית.
39. מיד לאחר הביקור של המתווכת, היכתה התובעת את המנוחה.
40. התובעת התנצלה על שהיכתה את המנוחה.
41. התובעת רצחה את המנוחה.
42. התובעת לא פוטרה והיא איננה זכאית לפיצויי פיטורים והודעה מוקדמת.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

1 43. השכר שקיבלה התובעת היה בסך 6,920 ₪ שכלל את הדירה שעמדה לרשותה,
2 שימוש חופשי בחשמל, מים ומים חמים לרחצה, גז לבישול ושווי המצרכים
3 שקנתה הנתבעת 2 עבור התובעת.

4
5 44. התובעת חתמה על ההסכמים בעברית ובאנגלית.

6
7 45. בהסכמים שעליהם חתמה התובעת הסכימה התובעת לקבל שכר של \$ 600 עבור
8 שהיה של 24 שעות ליום, 6 ימים בשבוע והתובעת התחייבה שלא תתבע גמול
9 שעות נוספות.

10
11 46. התובעת עבדה שעה אחת ביום.

12
13 47. התובעת לא הוכיחה תביעתה.

הכרעה:

14
15
16 לאחר שעיינו בעדותה של התובעת, שמענו את העדויות, עיינו במסמכים שהוצגו בפנינו ובחנו את
17 טענות הצדדים, באנו לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה.

העדויות:

18
19
20 עדותה המוקדמת של התובעת נשמעה בפני כב' הרשמת מוניקה מרגלית.
21 בפנינו העידו הנתבעת 2 ובעלה, רו"ח יצחק בלכמן.

א. האם לתובעת עילת תביעה כנגד הנתבעת 2:

22
23 סבורים אנו שכן, להלן נימוקינו.

24
25
26 1. לזהות המעביד התייחס בית הדין הארצי בפסק דינו המנחה דב"ע נב / 142-3 חסן
27 עליאה אלהרינאת נ' כפר רות, פד"ע כ"ד 535, בו הותוו מספר סימני היכר לקביעת
28 זהותו של המעביד: האופן בו ראו הצדדים את ההתקשרות ביניהם, מי קיבל את
29 העובד לעבודה, מי קבע את תנאי הקבלה ומי שיבץ אותו בעבודה, מי קבע את
30 מכלול תנאי השכר של העובד, מי פיקח על עבודתו.

2 האופן בו ראו הצדדים את היחסים ביניהם

31
32
33 התובעת ראתה בנתבעת 2 כמעבידתה והעידה במהלך עדותה המוקדמת כי כאשר
34 ביקשה לצאת את בית המנוחה, ביקשה רשות מהנתבעת 2 (עמ' 8 לפרוטוקול שורה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

- 1 (4) והסכמי העבודה נמסרו לתובעת על ידי הנתבעת 2 (עמ' 3 לפרוטוקול שורות
2 16-15). התובעת והנתבעת 2 התנהגו למעשה כעובד ומעביד.
3
- 4 **בידי מי הכוח לפטר את העובד ובפני מי עליו להתפטר?** 3.
5 מהעדויות שעלו בפנינו ונוכח מסקנתנו דלעיל כי התובעת הלכה למעשה פוטר
6 מעבודתה אצל המנוחה ובעטייה של הנתבעת 2, אשר הגישה תלונת סרק במשטרה
7 ועל כך עוד נרחיב בהמשך, ובמעשה זה של הנתבעת 2 גרמה היא לפיטוריה של
8 התובעת. בנוסף, כאשר ביקשה התובעת להתפטר, הביעה רצון זה בפני הנתבעת 2.
9
- 10 **מי קיבל את העובד לעבודה?** 3.
11 מתצהירי הנתבעת 2 ובעלה מר בלכמן עלה ולא נסתר כי הנתבעת 2 היא זו ששכרה
12 את שירותיה של התובעת.
13
- 14 **מי חייב לשאת בתשלום שכרו של העובד?** 4.
15 מתצהירי הנתבעת 2 ובעלה עלה כי הם אלה ששילמו את שכרה של התובעת ואת
16 זכויותיה. לא הוכח בפנינו על ידי הנתבעים כי שכרה של התובעת שולם מתוך
17 חשבון הבנק של המנוחה וכל שהוצג בפנינו, כי הסכומים שולמו על ידי הנתבעת 2
18 ובעלה.
19
- 20 **מי קובע את תנאי עבודתו של העובד ומי פיקח עליו?** 5.
21 בעלה של הנתבעת העיד בפנינו כי הוא זה שערך את ההסכמים, דו"חות העבודה
22 החודשיים (עמ' 1 לפרוטוקול מיום 25.4.10, שורה 10-11).
23 עוד עלה כי הנתבעת 2 פיקחה על עבודתה של התובעת והגיעה מדי יום לבית
24 המנוחה.
25
- 26 **מי נתן לתובע חופשות וממי עליו לבקש את אישור חופשותיו?** 6.
27 הנתבעת 2 היא שסירבה ליתן לתובעת חופשה (עמ' 5 לפרוטוקול שורה 5-6) וכאמור
28 לעיל במקרה חד פעמי הנתבעת 2 היא זו שהתירה לתובעת לצאת על מנת לתקן את
29 המחשב.
30
- 31 **הנתבעת 2 טענה כי פעלה בשם אמה. האומנם?** 6.
32 ראשית, לא הוצג בפנינו ייפוי כוח מאת המנוחה אשר ייפתה את כוחה של הנתבעת
33 2 לטפל בענייניה ולחתום על מסמכים בשמה ולא הובהר על ידי הנתבעת 2 מכוח
34 מה פעלה היא בשמה של אמה ז"ל.
35

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

7. שנית, מעיון בהסכמי ההעסקה עולה כי הנתבעת 2 חתומה על הסכמים אלה. 1
המנוחה איננה חתומה על ההסכמים ולא נטען בפנינו כי באותה עת הייתה המנוחה 2
פסולת דין ושהנתבעת 2 שימשה כאפטורופא למנוחה. הנתבעת 2 שבה וטענה בפנינו 3
כי אמה הייתה צלולה ותפקדה באופן מלא ולכן משהמנוחה איננה חתומה על 4
הסכמים, הפועל היוצא הוא שהנתבעת 2 הייתה מעסיקתה של התובעת. 5
6
8. התרשמנו כי אין עסקינן במקרה של מעורבות גרידא של הנתבעת 2 כבתה של 7
הנתבעת 1 והשגחה מקרוב על עבודת התובעת, שהן הן פעולות המתבקשות על ידי 8
ילדי הקשישים על מנת לדאוג לאם או לאב הקשישים אלא במקרה דנן, הנתבעת 2 9
הייתה מעורבת ישירות בתשלום שכרה של התובעת, בחתימה על הסכם העסקה 10
עמה והייתה אחראית ישירות לנסיבות האומללות של צורת העסקתה של התובעת 11
ובפיטוריה של התובעת. 12
13
9. שלישית, בסעיף 3 לתצהיר הנתבעת 2 הוצהר על ידי התובעת כי: "אני קיבלתי את 14
הנתבעת לעבודה אצל אימי ז"ל, שילמתי את שכרה והייתי הכתובת לעינייני 15
העסקתה, אך מוכחשת זכותה המשפטית לתבוע אותי יחד עם אימי ז"ל." יסודות 16
אשר יש בהם כדי להקים תשתית עובדתית ליחסי עובד ומעביד בין הנתבעת 2 17
לתובעת. 18
19
10. רביעית, כפי שיובהר להלן, נעברו לכאורה במקרה דנן עבירות פליליות על פי סעיף 20
14 לחוק שכר מינימום תשמ"ז – 1987 וסעיף 9 לחוק שעות עבודה ומנוחה תשי"א 21
– 1951 כאשר ביצוען נעשה לא על ידי המנוחה כי אם על ידי הנתבעת 2. 22
23
11. נוכח האמור לעיל מסקנתנו היא כי הנתבעת 2 שימשה כמעבידתה של התובעת יחד 24
עם המנוחה ז"ל. 25
26
- ב. **פיצויי פיטורים:** 27
1. הנתבעת 2 לא הציגה בפנינו ולו ראייה אחת באשר להכאת המנוחה על-ידי התובעת. 28
לא הובאה לעדות הרופאה, אשר לטענת הנתבעת 2 האמינה כי אומנם הוכתה 29
המנוחה ולא הוצגה בפנינו כל אסמכתא רפואית המעידה כי אומנם המנוחה נחבלה. 30
הנתבעת 2 בעדותה בפנינו חזרה והעידה כי התובעת רצחה את אמה וכך גם חזר 31
והעיד בעלה של הנתבעת 2. 32
האשמות חריפות אלו, לא עוגנו בראיות ונזרקו לחלל האוויר וצר לנו על כך. 33
34

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

- 1 סבורים אנו כי אילו עסקינן באזרח ישראלי אשר היה מועסק אצל מעבידו ומעבידו
2 היה מעלה נגדו האשמות שכאלו, ללא כל ביסוס, היה מעבידו חשוף לתביעת לשון
3 הרע. אולם הנתבעת 2 במקרה דנן, לא חששה להטיח האשמות חסרות ביסוס כיוון
4 שידעה שהתובעת, הינה עובדת זרה, אשר עזבה את הארץ.
5
- 6 זאת ועוד, עדותה של הנתבעת 2 אינה מתיישבת עם השכל הישר, שלא לומר
7 למעלה מזה.
8 לטענת הנתבעת 2, בחודש 12/07 היכתה התובעת את אמה. למרות זאת לא מצאה
9 הנתבעת 2 מקום לפטר את התובעת והעלתה בפנינו טענה תמוהה ולפיה לא
10 התלוננה כנגד התובעת, מאחר שהרופאה אמרה לה כך. ממתי מתייעץ מעביד עם
11 רופא בעניינים פליליים-משפטיים, ומדוע לא פיטרה הנתבעת 2 לאחר האירוע
12 הלכאורי הנ"ל את התובעת ? ומדוע התירה לתובעת להמשיך ולטפל באמה לאחר
13 אירוע שכזה ? לנתבעת 2 הפתרונים.
14
- 15 ובנוסף, באירוע הנטען שהתרחש לטענת הנתבעת 2 סמוך לסיום העסקה, הוגשה
16 תלונה למשטרת ישראל, יום למחרת ה"אירוע". מדוע המתינה הנתבעת 2 למעלה
17 מיממה והשאירה את התובעת יחד עם המנוחה, ומדוע לא חששה לחיי אמה ?
18 סבורים אנו כי אירוע זה אף הוא לא התרחש.
19
- 20 לא הוכח בפנינו כי התובעת היכתה את המנוחה. מעצרה של התובעת על-ידי
21 משטרת ישראל, אין בו די להעיד כי התובעת אומנם היכתה את המנוחה. חזקת
22 החפות עומדת גם לעובד הזר, גם אם סבורה הנתבעת 2 אחרת.
23
- 24 והחמור מכל, האשמות שהועלו בפנינו בדיון ולפיהן התובעת רצחה את המנוחה.
25 כיצד יתכן כי מותה של המנוחה בחודש 3/09 קשור לאירוע שהתרחש בחודש
26 12/08, 4 חודשים טרם מותה, כאשר ברור כי לאחר מכן טיפלה במנוחה עובדת
27 אחרת במשך 4 חודשים וזאת בנוסף לעובדה כי לא הוצגה בפנינו כל ראיה רפואית
28 הקושרת את האירוע הנטען שהתרחש לכאורה בחודש 12/08 למותה של המנוחה.
29
- 30 נודה ולא נבוש, כי התחלחנו לשמוע את עדות הנתבעת 2 והיחס לו "זכתה"
31 התובעת מהנתבעת 2, להלן נבהיר.
32
- 33 מהעדויות עלה כי התובעת לא הורשתה לצאת מפתח ביתה של המנוחה, למעט פעם
34 בחודש למספר שעות בלבד. איננו מקבלים את הסברי הנתבעת 2 כי התובעת היא זו
35 שלא רצתה לצאת את הבית. נוכח העובדה כי סופקו 7 ארוחות מוכנות מידי שבוע,

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

- 1 ברור כי לתובעת לא סופקה ארוחה אלא רק למנוחה. אומנם נכון כי מצרכים
2 בסיסיים הובאו על-ידי הנתבעת 2, אולם מדוע לא דאגו לספק לתובעת גם ארוחה
3 מוכנה ? זאת ועוד, בעדותה המוקדמת, העידה התובעת כי המנוחה לא אכלה את
4 כל הארוחה והתובעת נאלצה לאכול את השאריות שאותן השאירה המנוחה.
5
6 עוד עלה כי הנתבעת 2 לא הרשתה לתובעת להשתמש במכונת הכביסה. תירוצי
7 הנתבעת 2 ולפיהם חששה כי המכונה תתקלקל, מעידים, בהמשך לתיאור
8 ההשתלשלות דעיל, על ההתעמרות שנעשתה בתובעת, למרות שעל פי החוק
9 הנתבעת 2 לא הייתה מחוייבת ליתן לתובעת להשתמש במכונת הכביסה, אולם כל
10 המתואר לעיל מעיד על יחס משפיל ומבזה לו זכתה התובעת.
11
12 בעדותה של הנתבעת 2 נתגלו סתירות רבות. .10
13 כך למשל, העידה כי אמה הייתה עצמאית לגמרי, אולם בהמשך התברר כי המנוחה
14 הייתה רתוקה לכיסא גלגלים והשתמשה במזרן למניעת פצעי לחץ ובחיתולים חד-
15 פעמיים.
16 הנתבעת 2 שבה והאשימה את התובעת כי בעטייה של התובעת נזקקה המנוחה
17 לכיסא גלגלים ולמזרן לפצעי לחץ ולחיתולים חד פעמיים. אם ההתדרדרות במצבה
18 של המנוחה הייתה באשמת התובעת, מדוע המשיכה הנתבעת 2 להעסיקה ומדוע
19 לא פיטרה הנתבעת 2 את התובעת ? מסקנתנו היא שהדברים הקשים שהטיחה
20 הנתבעת 2 בתובעת, אינם נכונים ולא הוכחו על ידה.
21
22 בנסיבות שתוארו לעיל עולה כי התובעת לא יכלה להמשיך ולעבוד בבית המנוחה
23 והנתבעת 2, במעשיה, גרמה לכך שהתובעת עזבה את מקום עבודתה. מסקנתנו היא
24 שהתובעת פוטרה הלכה למעשה מעבודתה בכך שהנתבעים העלילו עלילות שווא
25 כנגדה ואילצו לעזוב את העבודה.
26
27 אשר על כן הנתבעים ישלמו לתובעת פיצויי פיטורים כנתבע בכתב התביעה .12
28 שהועמדו על סך 5,034 ₪.
29
30 **פיצויי הלנת פיצויי פיטורים** .ג.
31 בנסיבות העניין סבורים אנו שיהיה זה מן הראוי לפסוק במקרה דנן פיצויי הלנת פיצויי
32 פיטורים מלאים מיום 1.12.08.
33
34
35

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

- 1 **ד. חופשה שנתית:**
- 2 מעיון בנספח 19 שצורף על ידי הנתבעת 2 עולה כי לשיטתה של הנתבעת 2, התובעת
- 3 זכאית ל-12 ימי חופשה בשנה, ולא היא במקרה דנן. על פי סעיף 3 לחוק חופשה
- 4 שנתית עובד זכאי ב-4 השנים הראשונות לעבודתו ל-14 ימי חופשה שנתית מדי שנה
- 5 (התובעת עבדה 7 ימים בשבוע). משלא הוצג חישוב נגדי לחישובי התובעת באשר
- 6 לגובה הזכאות לתשלום פדיון חופשה שנתית, מקבלים אנו את חישובי התובעת
- 7 (נספח א' לכתב התביעה).
- 8
- 9 2. אין מחלוקת בין הצדדים כי התובעת קיבלה במהלך עבודתה פדיון חופשה ודמי-
- 10 הבראה בסך כולל של 4,900 ₪ (בתום השנה הראשונה סך של 2,500 ₪ ובתום
- 11 השנה השנייה 2,400 ₪). התובעת הסכימה בכתב תביעתה לקיזוז הסך הנ"ל.
- 12
- 13 3. נציין, כי בפסקי דין שניתנו בשנים האחרונות נקבע כי לא ניתן לשלם פדיון חופשה
- 14 לעובד במהלך תקופת עבודתו, כפי שעשתה הנתבעת 2:
- 15 "על פי סעיף 26 לחוק חופשה שנתית התשי"א - 1951, חלה חובה על
- 16 המעסיק לנהל פנקס חופשות בו מפורטים ימי החופשה בתשלום אשר נטלו
- 17 עובדיו. בעבר נקבע כי מעסיק אשר אינו מנהל פנקס חופשות עליו נטל
- 18 הראיה להוכיח כי אכן נתן לעובדו ימי חופשה בתשלום (דב"ע לד/3-17
- 19 רפאל אברג'יל - קורט אנסבך, פד"ע ה', 253). בפסק דין שניתן לאחרונה
- 20 נקבע כי נוכח המסקנה כפי שהגיע אליה בית הדין, נקבע בפרשת מרחיב כי
- 21 על המעסיקה לשלם לעובד פדיון מלוא ימי החופשה שהצטבר לזכותו
- 22 במהלך תקופת עבודתו, ואין להתחשב בסכומים שהתימרה לשלם לו כפדיון
- 23 חופשה, במהלך תקופת העסקתו. לאותה תוצאה הגיע גם הנשיא אדלר
- 24 בפסק הדין בעניין ריבה אצילדייב (ע"ע 324/05 ריבה אצילדייב - עמישב
- 25 שירותים בע"מ (פורסם בנבו), [27.3.06] גם שם נקבע, בהסתמך על
- 26 התכלית שביסוד הוראות חוק חופשה שנתית, כי הזכאות לפדיון ימי
- 27 חופשה קמה לעובד אך עם סיומם של יחסי עובד מעביד. בית הדין קבע שם
- 28 כי "מכיוון שאין לשלם לעובד סכום עבור פדיון ימי חופשה, כתחליף
- 29 לחופשה בפועל לה הוא זכאי מכוח חופשה שנתית, לא היה מקום להביא
- 30 בחשבון סכומים ששולמו לעובדת במהלך תקופת עבודתה כפדיון חופשה."
- 31 (ההדגשה במקור - א.ג.כ.). (עדמ (ארצי) 13/07 אלירן אסלטי נ' כפיר ביטחון
- 32 ומיגון אלקטרוני בע"מ ניתן ביום 29.10.08 - פורסם במאגרים
- 33 האלקטרוניים, עמ' 11 לפסק הדין)
- 34

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

4. אולם, משהתובעת ויתרה על טענה זו יקוזז הסכום ששולם מהסכום שייפסק כנגד הנתבעת 2.

5. נוכח האמור לעיל, התובעת זכאית לפדיון חופשה בסך של 5,197.82 ₪.

ה. דמי הבראה:

התובעת זכאית בשנה הראשונה ל-5 ימי הבראה, בשנה השנייה ל-6 ימים ובשנה השלישית ל-1.75 ימים ובסה"כ 12.75 ימי הבראה, במכפלת סך של 331 ₪ ליום הבראה, ובסה"כ 4,220.2 ₪. התובעת העמידה תביעתה לדמי הבראה ע"ס 3,781 ₪ בלבד, אשר על כן תשלם הנתבעת 2 דמי הבראה לתובעת בסך 3,781 ₪.

ו. המנוחה השבועית:

1. אין מחלוקת כי התובעת לא יצאה ליום המנוחה השבועית למשך 36 שעות בכל תקופת עבודתה. על פי החוק, מחוייב המעביד ליתן לעובדו לצאת למנוחה שבועית פעם בשבוע, למעט המקרים שבהם יש היתר להעסקתו ביום המנוחה השבועית, ובמקרה זה יש ליתן לעובד 36 שעות הפסקה ביום אחר.

2. לא איפשרה לתובעת לצאת להפסקה בת 36 שעות פעם בשבוע. התובעת הלכה למעשה הייתה אסירה בבית המנוחה, כפי שעולה מתיאוריה של הנתבעת 2 בעצמה בכתב הגנתה (סעיף 22): "לרשות התובעת עמדה רוב רובה של זירה מרווחת שבכל חדר חלונות, וסלון עם דלת הזזה... התובעת הייתה מזיזה בכל יום דלת הזזה והיה לה אור יום בשפע".

לעובד קיימת הזכות לצאת את מקום העבודה וקיומם של חלונות או דלתות הזזה במקום העבודה, אין בהם כדי לפטור את המעביד מליתן לעובד את יום המנוחה השבועית וכן את החופשה המגיעה לו. יתרה מזו, התובעת אף לא הורשתה לעזוב את הבית כדי לבצע פעולה פשוטה ויום-יומית כמו זריקת זבל.

3. מקבלים אנו את חישובי התובעת ולפיהם על הנתבעת 2 לשלם לתובעת שכר מינימום עבור 36 שעות אותן עבדה התובעת, בתוספת 50% כאמור בחוק שעות עבודה ומנוחה. מסכום זה יש להפחית את התמורה ששולמה לתובעת בגין 12 שעות שניתנו לתובעת (פעם בחודש) מוכפל בתוספת של 50% על פי החוק וכן יש להפחית סך של \$ 175 אשר שולמו לתובעת בגין עבודתה ביום המנוחה השבועית (שבת – ראשון). הננו מקבלים את חישובי התובעת כמופיע בנספח א' לכתב התביעה:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

שכר עבור עבודה בסופי שבוע	מספר סופי שבוע	הפרשי שכר מינימום	שכר המינימום	סך שכר בשקלים	שער הדולר	שכר בדולרים	חודש תשלום
1775.37	4	628.78	3,585.18 ₪	2956.4	4.394	600	08/06
2493.43	5	631.58	3,585.18 ₪	2953.6	4.256	600	9/06
1793.75	4	691.78	3,585.18 ₪	2893.4	4.289	600	10/06
1808.97	4	743.98	3,585.18 ₪	2841.2	4.202	600	11/06
2494.65	5	635.78	3,585.18 ₪	2949.4	4.249	600	12/06
1802.67	4	722.38	3,585.18 ₪	2862.8	4.238	600	1/07
1809.32	4	745.18	3,585.18 ₪	2840	4.2	600	2/07
2516.53	5	710.78	3,585.18 ₪	2874.4	4.124	600	3/07
1941.08	4	1017.78	3,710.18 ₪	2692.4	3.954	600	4/07
1900.31	4	877.98	3,710.18 ₪	2832.2	4.187	600	5/07
2610.71	5	771.58	3,710.18 ₪	2938.6	4.231	600	6/07
1881.93	4	814.98	3,710.18 ₪	2895.2	4.292	600	7/07
1909.93	4	910.98	3,710.18 ₪	2799.2	4.132	600	8/07
2647.28	5	896.98	3,710.18 ₪	2813.2	4.022	600	9/07
1939.68	4	1012.98	3,710.18 ₪	2697.2	3.962	600	10/07
1951.76	4	1054.38	3,710.18 ₪	2655.8	3.893	600	11/07
2685.26	5	1027.18	3,710.18 ₪	2683	3.805	600	12/07
1999.88	4	1219.38	3,710.18 ₪	2490.8	3.618	600	1/08
2007.06	4	1243.98	3,710.18 ₪	2466.2	3.577	600	2/08
2718.86	5	1142.38	3,710.18 ₪	2567.8	3.613	600	3/08
2029.28	4	1320.18	3,710.18 ₪	2390	3.45	600	4/08
2760.51	5	1285.18	3,710.18 ₪	2425	3.375	600	5/08
2053.08	4	1401.78	3,710.18 ₪	2308.4	3.314	600	6/08
2108.34	4	1390.58	3,850.18 ₪	2459.6	3.566	600	7/08
2847.93	5	1111.48	3,850.18 ₪	2738.7	3.598	650	8/08
2103.26	4	1193.43	3,850.18 ₪	2656.75	3.595	650	9/08
2071.59	4	1075.78	3,850.18 ₪	2774.4	3.776	650	10/08
2732.39	4	2297.18	3,850.18 ₪	1553.00		650	11/08
61394.77		28576.39					סה"כ

1

2

לפיכך נותרה הנתבעת 2 חייבת לתובעת שכר עבור עבודה בימי המנוחה השבועית

3

בסך של **61,394.77** ₪.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

- 1
2
3 **הפרשי שכר עבודה:** ז.
- 4 1. ייאמר כבר עכשיו כי לטעמנו, מעביד אינו יכול לנכות משכרו של עובד, מעבר לסך
5 הקבוע בתקנות עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים)
6 (שיעור ניכוי מהשכר בעד דמי ביטוח רפואי), התשס"ו – 2001, תקנות עובדים זרים
7 (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים) (שיעור ניכויים מהשכר בעד
8 מגורים הולמים), תש"ס-2000 (להלן "תקנות עובדים זרים") וכן כפי שנקבע
9 בפסיקת בית הדין הארצי בע"ע 300333/97 **עליזה ואברהם כהן נ' רמונה קבררה**
10 (ניתן ביום 8.12.02 – פורסם במאגרים האלקטרוניים) (להלן: "פסק-דין קבררה").
- 11 2. סעיף 25 (א) (6) לחוק הגנת השכר, התש"ח - 1958 העוסק בניכויים מותרים משכר
12 העבודה לכלל העובדים במשק קובע כי: "**חוב על התחייבות בכתב מהעובד**
13 **למעביד, בתנאי שלא ינוכה על חשבון חוב כאמור יותר מרבע שכר העבודה**".
- 14 3. סעיף 3 לתקנות עובדים זרים העוסק בביטוח רפואי קובע כי כל הניכויים המותרים
15 לפי התקנות בעניין ביטוח רפואי יחד עם הניכויים המותרים לפי תקנות עובדים
16 זרים בעניין מגורים הולמים וניכויים לפי סעיף 25, כולם גם יחד לא יעלו על סך של
17 25 % משכרו החודשי של עובד זר. על פי סעיף 25, מעביד רשאי לנכות משכרו של
18 עובד חוב, בתנאי שההתחייבות נעשתה בכתב.
- 19 4. מעיון בהסכמי העבודה שצורפו על ידי הנתבעת 2 (נספחים 12, 13 ו-14 לכתב
20 ההגנה) נכתב כי ביטוח העובדת בביטוח רפואי ייחשב חלק משכרה של העובדת
21 (סעיף 6 להסכם) וכי השכר בסך \$ 600 (ולאחר מכן \$ 650) "**הינו לפני הוספת שווי**
22 **עבור דיור, לינה, כלכלה, מחיה, אוכל**". (סעיף 13). בנסיבות העניין סבורים אנו כי
23 הנתבעים היו רשאים לקזז משכר המינימום את הסכומים המותרים על פי תקנות
24 עובדים זרים, כפי שיפורט להלן.
- 25 **מגורים:**
- 26 5. סעיף 2 לתקנות עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים)
27 (שיעור ניכויים מהשכר בעד מגורים הולמים), תש"ס-2000 (בתוקף מחודש יולי
28 2000) קובע:
- 29 " (א) הסכום המרבי שרשאי מעביד לנכות משכרו החודשי של
30 עובד זר כהחזר הוצאות המעביד למגורים הולמים לפי סעיף

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

1 זה לחוק יהיה כמפורט בטור ב' להלן לצד כל אזור מגורים
2 כמפורט בטור א':

3	טור א'	טור ב'
4	אזור מגורים	סכום בשקלים חדשים
5	ירושלים	340.60
6	תל אביב	387.58
7	חיפה	258.42
8	מרכז	258.42
9	דרום	229.72
10	צפון	211.3

11
12 (ב) היו המגורים בבעלות המעביד, ינכה משכר עובד זר סכום שלא
13 יעלה על מחצית הסכום הנקוב בתקנת משנה (א), לפי הענין;
14 לענין זה יראו מגורים כנמצאים בבעלות המעביד כל עוד לא
15 הציג המעביד למפקח חוזה שכירות לגבי הדירה ש בה
16 מתגוררים עובדיו וקבלות על תשלום שכר דירה בעדה "

17 6. על פי תקנה 2 לתקנות עובדים זרים הנ"ל, היו רשאיות הנתבעות לנכות סך של
18 129.21 ש"ח (נכון להיום) בגין מגורי התובעת אצל הנתבעת, סה"כ 3,553.27 ש"ח
19 על פני 27.5 חודשי העבודה.

20 ביטוח רפואי:

21 7. סעי' 2 לתקנות עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים)
22 (שיעור ניכוי מהשכר בעד דמי ביטוח רפואי), התשס"ו – 2001 (בתוקף מחודש
23 נובמבר 2001) קובע:

24 " השיעור המרבי שרשאי מעביד לנכות משכרו החודשי של
25 עובד זר כהחזר הוצאות שהוציא המעביד בעד דמי ביטוח
26 רפואי או שהתחייב להוציאן, לפי סעיף 1ד לחוק, לא יעלה –

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

1 בעובד זר שאינו עובד סיעוד - על שלישי (1)
2 מהסכום שהוציא או שהתחייב להוציא;

3 בעובד סיעוד - על מחצית הסכום שהוציא (2)
4 או שהתחייב להוציא; ובלבד שהניכוי
5 המרבי משכרו החודשי של עובד זר לפי
6 תקנה זו לא יעלה על 115.03 שקלים
7 חדשים. "

8 .8 אשר על כן הנתבעות היו רשאיות לקזז סך של 115.03 ש"ח (נכון להיום) משכר
9 עבודתה של התובעת ועל פני 27.5 עבודתה של התובעת 3,163.3 ש"ח בסה"כ.

10

11 הוצאות נלוות:

12 .9 סעיף 3 לתקנות עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים)
13 (שיעור ניכויים מהשכר בעד מגורים הולמים), תשי"ס-2000 קובע:

14 "א. נוסף על הסכום שמעביד רשאי לנכות לפי תקנה 2, רשאי הוא
15 לנכות משכרו החודשי של עובד זר בעד הוצאות נלוות סכום
16 מרבי של 85.18 שקלים חדשים.

17 ב. הסכום המרבי כאמור בתקנת משנה (א) שמותר לנכותו
18 משכרו החודשי של עובד בסייעוד המתגורר בבי ת מעבידו,
19 הוא 73.23 שקלים חדשים."

20

21 .10 כיום רשאי מעביד בענף הסיעוד לנכות סך של 73.23 ₪ בגין הוצאות נלוות. לכן, על
22 פני חודשי עבודה היו רשאיות הנתבעות לקזז סך של 2,013.82 ₪ בגין הוצאות
23 נלוות.

24 דמי כלכלה על פי פסק-דין קבררה

25 .11 בפסק דין קבררה נפסק (שם, עמ' 5) כי ניתן לשלם לעובד 90% משכר המינימום
26 במזומן ואת היתרה, בשיעור של 10%, אפשר לשלם בשווה כסף על ידי מתן אש"ל
27 וזאת בהתקיים שלושה תנאים:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

1 "דרך המלך לתשלום שכר העבודה היא כמובן תשלומו בכסף כמצוות
2 סעיף 2 (א) לחוק, בו נקבע העיקרון, "כי שכר העבודה ישולם
3 במזומנים", אולם ניתן, בהתקיים במצטבר שלושה תנאים יחדיו, לשלם
4 את שכר העבודה בשווה כסף. התנאים לכך על פי סעיף 3 לחוק הם:

5 ראשית – הסכמת העובד לתשלום בשווה כסף.

6 שנית – דרך תשלום זו נקבעה בהסכם קיבוצי, חוזה עבודה או שהיא נוהג
7 מקובל בתנאי עבודה.

8 שלישית – התשלום בשווה כסף מוגבל אך ורק לאוכל משקה ומדור."

9 ראשית נציין כי העובדות המתוארות בפסק הדין הנ"ל הינן שונות בתכלית השינוי .12
10 מהמקרה מושא פסק דין זה. כך למשל, בעמוד 2 לפסק דין קבררה מתואר כי "בית
11 הנתבעים היה פתוח, התובעת היתה יכולה לצאת ולבוא כרצונה. בבית היה כסף
12 המיועד לשימוש בני הבית להוצאות שוטפות, כגון נסיעה במונית, והתובעת יכלה
13 לקחת כספים משם להוצאות מסוג זה. דרכונה של התובעת היה מונח במקום בו
14 נמצאו דרכוני שאר בני הבית, בחדר ארונות הצמוד לחדר השינה של הנתבעת"
15 ואילו במקרה דנן התרשמנו שהתובעת לא זכתה להיות בת בית כמתואר בפסק דין
16 קבררה אלא זכתה ליחס משפיל ומבזה מצד הנתבעות.

17 למעלה מן הצורך נוסיף כי בפסק דין קבררה תשלום שווה הכסף בגין שכר העבודה .13
18 הוגבל ל"אוכל, משקה ומדור". היות שסכום המדור נקבע כאמור לעיל בתקנות
19 עובדים זרים שכל שנותר לקבוע, מהו שווי הכסף לאוכל ולמשקה.

20 נציין כי לא ברור לבית הדין כיצד רשימה של מוצרים בסיסיים עם מחירים, .14
21 שהוצגה לבית הדין על ידי הנתבעת, מאפשרת לנתבעת 2 לקזז סכומים אלו משכרה
22 של התובעת, וזאת ללא צירוף חשבוניות. על פי השכל הישר המנוחה השתמשה אף
23 היא במצרכים בסיסיים אלה, שהרי למעט ארוחה אחת שסופקה למנוחה סביר
24 להניח שהמנוחה השתמשה אף היא במוצרים הבסיסיים.

25 **סיכום ביניים:**

26 מצאנו מקום לציין, כי החישובים והקיצוזהים המותרים על פי דין שנעשו דלעיל נעשו .15
27 על סמך חישוב שכר עבודה לפי שכר המינימום, וזאת בהתעלם מהעובדה כי
28 לשיטת הנתבעת 2, כאמור בעדות בעלה של הנתבעת 2, שכרה החודשי של התובעת
29 עמד על סך 6,500 ₪. אי לכך למעשה היה על הנתבעים לשלם לתובעת לכל תקופת

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

1 העבודה שכר עבודה בסך 178,750 ₪, בקיזוז הסכומים המותרים לניכוי על פי חוק
2 (8,730.39 ₪) וכן בניכוי הסכומים ששולמו בפועל לתובעת על ידי הנתבעות בסך של
3 76,561.65 ₪ ועל כן על פי שיטת הנתבעות נותרה הנתבעת 2 חייבת לתובעת סך של
4 93,457.96 ₪.

5 16. ברם, סבורים אנו כי משבכתב התביעה ובתצהיר התובעת נערך החישוב על סמך
6 שכר מינימום, מן הדין ומן הצדק לפסוק על פי הטבלה שצורפה על ידי התובעת
7 (נספח א' לכתב התביעה) ממנה עולה כי הנתבעת חבה לתובעת סך של 28,576.39 ₪
8 בלבד בגין השלמה לשכר מינימום (הסכומים ששולמו בגין דמי-כיס נלקחו אף הם
9 בחשבון לצורך חישובים אלה). מסכום זה יש להפחית את הסכומים שפורטו לעיל
10 בגין מגורים הולמים, ביטוח רפואי והוצאות נלוות (סה"כ 8,730.39 ₪).

11 17. אי לכך תשלם הנתבעת 2 לתובעת סך של 19,846 ₪, בתוספת ריבית והצמדה מיום
12 1.12.08.

13
14 **ח. הודעה מוקדמת:**
15 נוכח מסקנתנו כי למעשה הנתבעת 2 פיטרה את התובעת, ישלמו הנתבעים לתובעת חלק
16 הודעה מוקדמת בסך 3,850 ₪, בתוספת ריבית והצמדה מיום 1.12.08.

17
18
19 **ט. שעות נוספות:**
20 בבג"צ גלוטן נקבע:

21
22 "ספק בעינינו אם בנסיבות המקרה יש להחיל את חוק שעות עבודה
23 ומנוחה על המערערת וזאת לאור הוראות סעיף 30(א)(6) לחוק, לפיו –
24 "החוק לא יחול על עובדים שתנאי עבודתם ונסיבותיהם אינם מאפשרים
25 למעביד פיקוח על שעות העבודה והמנוחה שלהם". לומר בנסיבות
26 המקרה, כי אותה מטופלת בת ה-80 החיה בגפה בביתה עם המטפלת בה,
27 והמחוברת למכשיר הנשמה ותלויה לחלוטין לקיומה בהשגחתה הצמודה
28 של המטפלת בכל שעות היממה (סעיף 18 לדעת חברי השופט רבינוביץ)
29 – בידה האפשרות כמעבדה לפקח על שעות העבודה והמנוחה של
30 המטפלת בכל שעות היממה כולל בזמן שינה שלה (של המטופלת), נראית
31 בעינינו הפוכה בדיוק מהמצב לאמיתו. המצב לאמיתו הינו, שהמטפלת
32 היא זו המשגיחה "ומפקחת" על חיי מעבידתה המטופלת, הנעדרת
33 מצידה אפשרות לפקח על אופן הפיקוח של שעות העבודה והמנוחה של
34 המטפלת.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

1
2 העובדה, כי צורכי העבודה כשלעצמם מחייבים השגחה מתמדת, אין משמעה כי
3 גם יכולת ההשגחה והפיקוח על ביצוע העבודה על פי צרכיה, היא כזאת. הרי בשל
4 העדר יכולת השגחה עצמית זקוקה המטופלת למטפלת, שתעשה זאת עבורה ואין
5 איש מלבדם בבית." (עע (ארצי) 157/03 יולנדה גלוטן נ' לאה יעקב 18-19 ניתן ביום
6 1.1.2007 - פורסם במאגרים האלקטרוניים) (להלן: "עניין גלוטן")

7
8 בית המשפט העליון בבג"ץ 1678/07 יולנדה גלוטן נ' בית הדין הארצי לעבודה דחה את
9 העתירה כנגד פסיקת בית הדין הארצי.

10
11 לאחרונה ניתנה על-ידי כב' נשיאת ביהמ"ש העליון החלטה בדבר דיון נוסף בעניין גלוטן.
12 אולם, משהלכה היא כנקבע בבג"צ גלוטן, דין רכיב תביעתה של התובעת לתשלום שעות
13 נוספות להידחות.

סוף דבר:

14
15
16 במשפט העברי נקבעה הלכה לעניין גר תושב, שיש הסוברים שהינו המקביל לעובד הזר דהיום, ולפיה
17 חובה לשלם את שכרו של גר התושב, כפי שמשולם שכרו של שכיר שאיננו גר תושב: "בל תונה ובל
18 תעשוק ובל תלין פעולת שכיר" (מסכתות קטנות, מסכת גרים, פרק ג' הלכה ב').
19 הנתבעת 2 נהגה בתובעת בדרך המנוגדת לדרך ההתנהגות כלפי הזר שבתוכנו שלאורה הונחינו על ידי
20 מורשת ישראל לאורך השנים.
21 התמונה שהצטיירה בפנינו הצביעה על התנהגות מזעזעת ומבישה של הנתבעת כלפי התובעת, שהינה
22 עובדת זרה אשר כל חטאה היה שהיא הגיעה למדינת ישראל על מנת להרוויח את לחמה.
23

24
25 אשר על כן הנתבעים ישלמו ביחד ולחוד לתובעת –

26
27 א. סך של 5,034 ₪ בגין פיצויי פיטורים, בתוספת פיצויי הלנת פיצויי פיטורים מיום 1.12.08
28 ועד לתשלום בפועל.

29 ב. סך של 5,197.82 ₪ בגין פדיון חופשה.

30 ג. סך של 3,781 ₪ בגין דמי הבראה.

31 ד. סך של 61,394.77 ₪ בגין שכר עבור עבודה בימי המנוחה השבועית.

32 ה. סך של 19,846 ₪ בגין השלמה לשכר מינימום.

33 ו. סך של 3,850 ₪ בגין חלף הודעה מוקדמת.

34
35 סכומים אלה (למעט פיצויי הפיטורים) ישאו ריבית והצמדה מיום 1.12.08 ועד לתשלום בפועל.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12198-08 מריה טרזה דה גוזמן נ' שרה רוזנפלד ואח'

1
2 בקיזוז סך של 4,900 ₪ ששולמו לתובעת על חשבון דמי חופשה ודמי הבראה.
3
4 כן ישלמו הנתבעים, ביחד ולחוד, לתובעת שכר טרחת עו"ד בסך 15,000 ₪ + מע"מ וסך נוסף של
5 1,000 ₪ בגין הוצאות משפט.
6
7

8 זכות ערעור לצדדים לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, תוך 30 יום מיום קבלת פסק דין זה.
9

10 ניתן היום, י"ג בתשרי תשע"א, 21 בספטמבר 2010, בהעדר הצדדים.
11
12

נ.צ. ד"ר אליעזר רוזנטל
(עו')

ד"ר אריאלה גילצר-כץ
שופטת

ד"ר אריאלה גילצר-כץ, שופטת
נ.צ. הגב' שליסל הדסה (מע')

13
14
15